

Hajnal Ignác:

A KERESZTCSŐR

Ha az ember a fenyves erdőben sétál, a madarak száz meg százféle hangicsálásából egy különös hang hallatszik ki.

Gip, gip, gip! hallik egy fenyőfáról, az ember önkéntelenül felpillant, és íme, egy madarat lát egyik gallyról a másikra kúszni.

Ez a madár a keresztcsőr, másképp fenyőpapagáj. Nagyságra olyan, mint a pacsirta. Kemény, hajlított csőre keresztbe áll és innen a neve. Lábán négy erős karom van, melyekre éppúgy, mint csőrére, nagy szüksége van a kúzásnál.

Csőre a természettől van így alkotva, mert a szabadban kizárólag fenyőmagvakkal élve, a fenyőmagvakat a kemény tobozból ki kell vájnia.

Néha kúzás közben csőrével erősen megfogódzva, a levegőben szabadon csüng.

Fészket bozótos fenyőfák gallyai közé rakja fenyőgallyacskákból. Mohával erősen kibéleli és fenyőgyantával betapasztja, hogy a szél ne rántsa, az eső meg ne ártsjon neki.

Fészkébe 2-3 zöldesfehér tojást rak, melyek a végén vörös pettyesek. A kicsikék zöldes-sárgák. Csak fenyőerdőben él.

Furcsa keresztcsőréről a rege a következőket mondja:

Mikor a Megváltót megfeszítették, véletlenül odakerült egy madár s ez a szöveget ki akarta húzni, megsajnálva az Üdvözítőt. Sokáig próbálgatta és munkájában annyira erőlködött, hogy csőrét egészen meggörbítette és így lett egyenes csőréből a keresztcsőr.

A Megváltó aztán megáldotta.

(Az Én Ujságom, 1892/23.
Tanító bácsi néven)